372R2839

Ἀριθ. N 300/186 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 31.12.72

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2839/72 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1972

περί τῶν μέτρων διασφαλίσεως πού προβλέπονται στή συμφωνία μεταξύ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 113,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τήν 22α Ἰουλίου 1972 ὑπεγράφη στίς Βρυξέλλες συμφωνία μεταξύ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας·

ὅτι γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ρητρῶν διασφαλίσεως πού προβλέπονται ἀπό τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, οἱ διαδικασίες πού πρέπει νά ἀκολουθηθοῦν καθορίζονται ἀπό τήν ἴδια τή συνθήκη·

ὅτι, ἀντίθετα, ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν ρητρῶν διασφαλίσεως καί τῶν συντηρητικῶν μέτρων πού προβλέπονται στά ἄρθρα 22 ὡς 27 τῆς συμφωνίας, δέν ἔχουν ἀκόμα καθορισθεῖ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό Συμβούλιο δύναται νά προσφεύγει κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 113 τῆς συνθήκης, στή Μικτή Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία συνεστήθη διά τῆς συμφωνίας μεταξύ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας — καλουμένης κατωτέρω «συμφωνία» — γιά τό θέμα τῶν μέτρων πού προβλέπονται στά ἄρθρα 22, 24 καί 26 τῆς συμφωνίας. Ἄν χρειασθεῖ, τό Συμβούλιο θεσπίζει τά μέτρα αὐτά κατά τήν ἴδια διαδικασία.

Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ὑποβάλλει τίς ἀναγκαῖες προτάσεις γιά τό σκοπό αὐτό μέ δική της πρωτοβουλία ἤ κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους μέλους.

Ἄρθρο 2

1. Σέ περίπτωση πρακτικῶν πού θά ἠδύναντο νά δικαιολογήσουν τήν ἐφαρμογή ἀπό τήν Κοινότητα τῶν μέτρων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 23 τῆς συμφωνίας, ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἐξετάσει τόν φάκελλο, μέ δική της πρωτοβουλία ἤ κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους μέλους, ἀποφαίνεται ἄν οἱ πρακτικές συμβιβάζονται μέ τή συμφωνία. Προτείνει, κατά περίπτωση, τή λήψη μέτρων διασφαλίσεως στό Συμβούλιο, τό ὁποῖο ἀποφαίνεται κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 113 τῆς συνθήκης.

2. Σέ περίπτωση πρακτικῶν πού θά ἠδύνατο νά ἐκθέσουν τήν Κοινότητα σέ μέτρα διασφαλίσεως, βάσει τοῦ ἄρθρου 23 τῆς συμφωνίας, ἡ Ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἐξετάσει τόν φάκελλο, ἀποφαίνεται ἄν οἱ πρακτικές συμβιβάζονται μέ τίς ἀρχές τῆς συμφωνίας. Ἄν χρειασθεῖ, προβαίνει στίς κατάλληλες συστάσεις.

Ἄρθρο 3

Σέ περίπτωση πρακτικῶν πού θά ἠδύναντο νά δικαιολογήσουν τήν ἐφαρμογή ἀπό τήν Κοινότητα τῶν μέτρων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 25 τῆς συμφωνίας, ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία ἡ ὁποία καθορίζεται ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 459/68(1).

Ἄρθρο 4

1. Ἄν ἐξαιρετικές περιστάσεις καθιστοῦν ἀναγκαία ἄμεση ἐπέμβαση στίς καταστάσεις πού προβλέπονται ἀπό τά ἄρθρα 24 καί 26 τῆς συμφωνίας καθώς καί στήν περίπτωση ἐξαγωγικῶν ἐνισχύσεων οἱ ὁποῖες ἔχουν εὐθεία καί ἄμεση ἐπίπτωση στίς συναλλαγές, τά συντηρητικά μέτρα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 27 παράγραφος 3 δ) τῆς συμφωνίας, δύνανται νά λαμβάνονται ὑπό τούς κατωτέρω ὅρους.

2. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ὑποβάλλει, μέ δική της πρωτοβουλία ἤ κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους μέλους, τίς ἀναγκαῖες προτάσεις, ἐπί τῶν ὁποίων τό Συμβούλιο ἀποφαίνεται κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 113 τῆς συνθήκης.

3. Τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος δύναται, ἐκτός ἄν πρόκειται γιά ἐξαγωγικές ἐνισχύσεις οἱ ὁποῖες ἔχουν εὐθεία καί ἄμεση ἐπίπτωση στίς συναλλαγές, νά ἐπιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς κατά τήν εἰσαγωγή. Κοινοποιεῖ τά μέτρα αὐτά στά ἄλλα Κράτη μέλη καί στήν Ἐπιτροπή.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει μέ ἐπείγουσα διαδικασία καί ἐντός προθεσμίας τό πολύ τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 24 καί πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 26, ἀπό τῆς

(1) ΕΕ ἀριθ. N 93 τῆς 17.4.1968, σ. 1.

κοινοποιήσεως πού προβλέπεται στό πρῶτο ἐδάφιο, ἄν τά μέτρα αὐτά πρέπει νά διατηρηθοῦν, νά τροποποιηθοῦν ἤ νά καταργηθοῦν.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται σέ ὅλα τά Κράτη μέλη. Εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστή.

Κάθε Κράτος μέλος δύναται νά παραπέμψει στό Συμβούλιο τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντός προθεσμίας τό πολύ πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν, στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 24, καί δέκα ἐργασίμων ἡμερῶν, στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 26, ἀπό τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς. Τό Συμβούλιο συνέρχεται ἀμέσως. Δύναται νά τροποποιήσει ἤ νά ἀκυρώσει τήν ἀπόφαση πού ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπή, μέ εἰδική πλειοψηφία.

Ἄν προσφύγει στό Συμβούλιο τό Κράτος μέλος τό ὁποῖο ἔλαβε μέτρα σύμφωνα μέ τήν παράγραφο αὐτή, ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναστέλλεται. Ἡ ἀναστολή αὐτή λήγει δέκα πέντε ἡμέρες, στήν περίπτωση τοῦ ἄρθρου 26, ἀπό τῆς προσφυγῆς στό Συμβούλιο, ἄν αὐτό δέν ἔχει ἀκόμη τροποποιήσει ἤ ἀκυρώσει τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς.

Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης παραγράφου, πρέπει νά ἐπιλέγονται κατά προτεραιότητα τά μέτρα πού ἐπιφέρουν τή μικρότερη διαταραχή στή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

Πρίν ἀποφανθεῖ γιά τά μέτρα πού ἔλαβε τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος κατ' ἐφαρμογή τῆς παραγράφου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπή προβαίνει σέ διαβουλεύσεις.

Οἱ διαβουλεύσεις αὐτές διεξάγονται στά πλαίσια Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους κάθε Κράτους μέλους καί προεδρεύεται ἀπό ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή συνέρχεται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου της. Ὁ τελευταῖος διαβιβάζει στά Κράτη μέλη, τό ταχύτερο δυνατό, κάθε χρήσιμο πληροφοριακό στοιχεῖο.

Ἄρθρο 5

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν θίγουν τήν ἐφαρμογή τῶν ρητρῶν διασφαλίσεως πού προβλέπονται ἀπό τή συνθήκη, ἰδίως στά ἄρθρα 108 καί 109, κατά τίς διαδικασίες πού προβλέπονται σ' αὐτά.

Ἄρθρο 6

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος κοινοποίηση πρός τή Μικτή Ἐπιτροπή πού προβλέπεται στό ἄρθρο 27 παράγραφος 2 τῆς συμφωνίας, πραγματοποιεῖται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 7

Πρίν ἀπό τήν 31η Δεκεμβρίου 1974, τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζει μέ εἰδική πλειοψηφία τίς προσαρμογές τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ καί ἰδίως τοῦ ἄρθρου του 4 παράγραφος 3, οἱ ὁποῖες, ὑπό τό φῶς τῆς πείρας, θά ἀπεδεικνύοντο ἀναγκαῖες γιά νά ἀποφευχθεῖ ὁ κίνδυνος διαταράξεως τῆς ἑνότητος τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 19 Δεκεμβρίου 1972.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

T. WESTERTERP